

TUẦN CỬU NHẬT HƯỚNG VỀ NĂM THÁNH 2010

Chúa nhật 15/11 – thứ hai 23/11/2009

Trong Thư công bố Năm Thánh 2010, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam quyết định : *"Cách cụ thể, chúng tôi đề nghị tất cả Dân Chúa sẽ cùng làm Tuần Cửu Nhật (từ ngày 15 đến 23-11-2009), cầu nguyện cho mọi sinh hoạt trong Năm Thánh được tiến hành tốt đẹp và mang lại nhiều ích lợi thiêng liêng cho mọi người"*. Xin đề nghị mẫu dưới đây, để các giáo xứ và cộng đoàn tùy nghi áp dụng.

Diễn tiến cho mỗi ngày với một chủ đề, gồm bài đọc Thánh Kinh, bài gợi ý suy niệm (trích từ Bản Đề Cương Năm Thánh), lời cầu cùng với thánh ca thích hợp.

KINH NĂM THÁNH 2010

Lạy Cha là Chúa cả trời đất,
vì lòng từ ái xót thương,
Cha đã tạo thành và cứu độ muôn loài.

Cha đã sai Con Một xuống thế làm người,
chia sẻ thân phận yếu hèn của chúng con,
xả thân loan báo Tin Mừng cứu độ
và phục vụ sự sống con người.
Người đã chịu khổ hình, chịu chết và sống lại
để những ai tin nhận Người,
đều được qui tụ trong Nước Cha
là Nước sự thật và sự sống,
yêu thương và an bình.

Cha đã sai Thánh Thần xuống
liên kết các tín hữu thành cộng đồng nhân loại mới
nên muối men và ánh sáng giữa lòng thế giới hôm nay.

Chúng con tạ ơn Cha đã thương gửi các nhà truyền giáo
đến gieo hạt giống Tin Mừng
và chăm sóc cho hạt giống ấy phát triển xanh tươi trên đất nước Việt Nam.

Chúng con tạ ơn Cha đã thương ban cho chúng con
nhiều chứng nhân đức tin anh dũng
và những bậc tiền nhân luôn hy sinh quảng đại,
dày công vun tưới cho hạt giống Tin Mừng
sinh hoa kết quả dồi dào trên quê hương chúng con.

Chúng con nài xin Cha tha thứ mọi lỗi lầm thiếu sót
đối với Cha và mọi người,
trong quá khứ cũng như hiện tại.

Xin Cha giúp chúng con biết tránh xa tội lỗi
và chung sức xây dựng cuộc sống gia đình,
xã hội và đất nước ngày càng tốt đẹp hơn.

Xin Cha dùng ơn Thánh Thần soi sáng dẫn dắt chúng con
bước theo Chúa Giêsu, loan báo Tin Mừng cứu độ,
tận tình phục vụ sự sống của đồng bào và đồng loại.

Xin dạy chúng con biết san sẻ của cải vật chất và tinh thần cho mọi người,
nhất là những người nghèo khổ.

Lạy Cha, xin thắp sáng ngọn lửa tin cậy mẫn trong lòng chúng con,
để chúng con noi gương các vị chứng nhân đức tin
biết củng cố và lưu truyền gia sản đức tin cho các thế hệ tương lai.

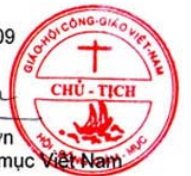
Sau hết, nhờ lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria,
Thánh Cả Giuse và các thánh Tử Đạo Việt Nam,
xin Cha ban ơn trợ giúp chúng con
biết quyết tâm xây dựng Giáo Hội Việt Nam thành một gia đình:
là con một Cha, anh em một nhà
cùng nhau tiếp nối sứ vụ của Chúa Kitô
là yêu thương đến cùng và khiêm tốn phục vụ

để mọi người trên đất nước chúng con,
và cả thế giới mau đón nhận Tình Yêu cứu độ của Cha. Amen.

Imprimatur
Xuân Lộc ngày 09.10.2009

+ Phêrô Nguyễn Văn Nhơn
Chủ tịch Hội Đồng Giám mục Việt Nam

Ngày I, chúa nhật 15/11/2009 :

Hân hoan hướng về Năm Thánh

Bài hát mở đầu

Đọc Lời Chúa 1Cr 1,3-9

Trích thư thứ nhất gửi tín hữu Côrintô

Xin Thiên Chúa là Cha chúng ta, và xin Chúa Giê-su Ki-tô ban cho anh em ân sủng và bình an. Tôi hằng cảm tạ Thiên Chúa của tôi vì anh em, về ân huệ Người đã ban cho anh em nơi Đức Ki-tô Giê-su. Quả vậy, trong Đức Ki-tô Giê-su, anh em đã trở nên phong phú về mọi phương diện, phong phú vì được nghe lời Chúa và hiểu biết mầu nhiệm của Người. Thật thế, lời chứng về Đức Ki-tô đã ăn sâu vững chắc vào lòng trí anh em, khiến anh em không thiếu một ân huệ nào, trong lúc mong đợi ngày Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta, mặc khải vinh quang của Người. Chính Người sẽ làm cho anh em nên vững chắc đến cùng, nhờ thế không ai có thể trách cứ được anh em trong Ngày của Chúa chúng ta là Đức Giê-su Ki-tô. Thiên Chúa là Đấng trung thành, Người đã kêu gọi anh em đến hiệp thông với Con của Người là Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta.

3. Suy niệm trích Đề cương 1

1. Giáo Hội tại Việt Nam không ngừng hát vang điệp khúc "*Hãy cảm tạ Thiên Chúa vì Chúa nhân từ ; muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương*" (Tv 136), đặc biệt trong thời gian cử hành Năm thánh kỷ niệm 50 năm thành lập hàng Giáo phẩm Việt Nam. Trong lời ca dâng lên từ đáy thẳm tâm hồn, các môn đệ của Đức Kitô trên cả đất nước Việt Nam muốn hoà chung lời tạ ơn, chúc tụng, ngợi khen Thiên Chúa đã ban cho mình được phúc nhận biết Ngài và cả hồng phúc được chịu khổ vì Ngài (x. 1Pr 3,14; 4,13-14; 1Tx 1,6).

Nhìn lại lịch sử của Giáo Hội tại Việt Nam, chúng ta cảm nghiệm rõ ràng đường lối Chúa thật không ai dò thấu (x. Rm 11,33-36). Quả thật, Chúa đã dùng ngàn vạn nẻo đường khác nhau để dẫn đưa con người đến với chân lý, tin nhận và yêu mến Ngài để được ơn cứu độ. Cùng với Giáo Hội toàn cầu luôn cảm tạ Thiên Chúa đã ban ơn cứu độ chan hoà khắp thế giới, Giáo Hội tại Việt Nam tạ ơn vì tin rằng sự hiện hữu của mình trên đất nước này đến từ ý định ngàn đời đầy yêu thương của Thiên Chúa muốn cứu rỗi mọi người. Chính Đức Kitô chứ không ai khác đã sai các sứ giả của Ngài đến vùng đất thân yêu này để loan truyền Tin Mừng cứu độ. Từ năm 1533, hạt giống đức tin đã được gieo trồng trên cánh đồng truyền giáo Việt Nam. Và khi đã nảy mầm trên mảnh đất tâm hồn tự do của đoàn tín hữu, hạt giống cứ âm thầm mọc lên, bất kể ngày đêm, và cả trong gió mưa giông bão (x. Mc 4,26-29). Những giọt mồ hôi lao nhọc của các vị thừa sai và nhất là dòng máu anh dũng của những chứng nhân tử đạo đã nên như "hạt giống trở sinh các Kitô hữu" (Tertulianô). Giáo Hội trên đất nước này đã từng ngày lớn lên trong nguồn ơn thánh và có thể nói là đã vươn tới sự trưởng thành với hàng Giáo phẩm Việt Nam được thành lập năm 1960. Đó là những lý do để chúng ta cùng tạ ơn Thiên Chúa, mừng hát danh Ngài và xin được "tuyên xưng tình thương của Chúa ngay từ buổi sớm và lòng thành tín của Ngài suốt cả canh khuya" (Tv 92,2-3).

Ngay từ hôm nay, chúng ta hướng về Năm thánh 2010 trong niềm hân hoan phấn khởi vì biết rằng đây là thời điểm của ân sủng, là *kairos* qua đó Thiên Chúa muốn làm bùng dậy cuộc canh tân Giáo Hội của Ngài tại Việt Nam. Thời điểm này mở ra cho các tín hữu Việt Nam một cơ hội thuận tiện để củng cố niềm tin của mình vào Thiên Chúa Tình yêu, để từ đó có thể cống hiến cho anh chị em của mình "*kho tàng duy nhất và lớn lao nhất của mình là Đức Giêsu Kitô*". Đây chính là thời điểm để Giáo Hội tại Việt Nam làm toả sáng hình ảnh Nước Trời như kho tàng vô giá chứa mầu nhiệm cao vời của tình yêu Thiên Chúa dành cho con người, như viên ngọc quý mà những ai tìm thấy sẽ sẵn sàng đánh đổi mọi thứ để có được (x. Mt 13,44-46). Như thế, trước khi giới thiệu và nói về Thiên Chúa cho người khác, chúng ta được mời gọi sống trọn vẹn căn tính đích thực của các môn đệ Chúa Kitô, những người được ủy thác sứ mạng loan báo Tin Mừng cứu độ cho đến tận cùng thế giới.

Trước tiên, đây là lúc chúng ta cùng nhau nhìn về khởi điểm siêu việt của Giáo Hội đồng thời cũng nhìn vào thực tại sâu thẳm nhất của Giáo Hội, mẫu nhiệm ẩn giấu từ muôn thuở trong tình yêu vô biên của Ba Ngôi Thiên Chúa, được mạc khải qua công trình cứu thế của Chúa Kitô, được triển khai trong lịch sử nhân loại với sức mạnh của Chúa Thánh Thần để rồi sẽ nên thành toàn trong ngày Chúa lại đến.

Đồng thời, đây cũng là thời điểm mà lời mời gọi nên thánh vang lên rõ ràng và thúc bách hơn bao giờ hết. Thiên Chúa muốn chúng ta sống thánh thiện (x. *1Tx* 4,7 ; *1Tx* 3,12 ; *1Pr* 2,15), Đức Kitô muốn chúng ta phúc âm hóa chính cuộc sống mình trước khi loan báo Tin Mừng cho mọi người chung quanh, và Thần Khí vẫn luôn thực hiện việc thánh hóa và trang điểm cho Giáo Hội tại Việt Nam bằng muôn vàn ân sủng để nên dấu chỉ rạng ngời của ơn cứu độ trước mặt mọi người. Giáo Hội luôn đặt niềm tin tưởng vững chắc vào Thiên Chúa, Đấng sẵn lòng rộng ban cho chúng ta mọi sự cùng với Con Ngài, để chúng ta trở thành một dân nhiệt tâm làm điều thiện (x. *Ep* 4,17-24 ; *Cl* 3,5-8). Vì thế, sống thánh thiện phải là mối quan tâm hàng đầu của mỗi người chúng ta, đó sẽ là nguồn khởi hứng sinh động cho toàn thể đời sống cá nhân cũng như cộng đoàn của các môn đệ Đức Kitô trên đất nước Việt Nam này.

Cuối cùng, chúng ta cũng không quên rằng Thiên Chúa vẫn muốn những gì Ngài đã gieo trồng phải luôn tăng trưởng và sinh hoa kết quả. Ngài chăm sóc vun xới để cây và sinh trái và cành nho trở đầy quả ngon (x. *Lc* 13,6-9 ; *Ga* 15,5). Đây cũng là trách nhiệm của mỗi người chúng ta vì "điều làm Chúa Cha được tôn vinh là các con sinh nhiều hoa trái" (*Ga* 16,8) và "khốn thân tôi nếu tôi không loan báo Tin Mừng" (*1Cr* 9,16). Thời điểm ân sủng của Năm Thánh vì thế phải mang đậm nhiệt tình loan báo Tin Mừng. Các môn đệ Chúa Kitô tại Việt Nam nhận lãnh cùng một mệnh lệnh như các tông đồ ngày xưa "hãy ra khơi thả lưới" (*Lc* 5,4). Đức Tin phải được chia sẻ và Tin Mừng cứu độ phải được loan truyền đến cho mọi người. Sứ mạng này hôm nay chúng ta cùng đảm nhận và thực thi chính trên quê hương đất nước mình, ngay trong môi trường văn hóa Việt Nam. Điều đó cũng có nghĩa là khi lịch sử và xã hội biến đổi, đức tin phải được chia sẻ một cách mới mẻ, với những hình thức mới, theo những phương pháp mới, và do những con người mới. Thời gian ân sủng này như thế cũng là thời điểm canh tân sứ vụ mà Giáo Hội tại Việt Nam đã nhận lãnh từ nơi Chúa.

Lời cầu

Đức tin của chúng ta dựa trên nền tảng các Tông Đồ là những người đã chứng kiến Đức Kitô sống lại. Cùng với các ngài, chúng ta hãy cảm tạ Chúa Cha :

Đ/ Chúc tụng Chúa vinh hiển muôn đời !

Vì Chúa đã ban cho chúng con Đức Kitô người Nadarét, vị Ngôn Sứ quyền năng trong lời nói và việc làm ; Người đã chịu đóng đinh nhưng nay Người hằng sống. *Đ/*

Vì Đấng Thiên Sai Chúa đã gửi đến cho nhân loại : nhờ danh Người kẻ què được đi, kẻ mù được thấy, kẻ điếc được nghe và kẻ nghèo được đón nhận Tin Mừng cứu độ. *Đ/*

Vì Con Một Chúa đã vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết trên cây thập giá ; Người được Chúa siêu tôn và tặng ban danh hiệu trổi vượt trên muôn ngàn danh hiệu. *Đ/*

Vì Đức Kitô phục sinh để cho môn đệ nhận ra Người khi Người bẻ bánh ; giờ đây Người ở giữa chúng con cho đến ngày tận thế. *Đ/*

Lạy Cha chúng con ở trên trời ...

Lạy Chúa, Chúa muốn dùng các Hội Thánh địa phương
tán mác khắp hoàn cầu

để làm cho mọi người thấy được Hội Thánh

duy nhất, thánh thiện, công giáo và tông truyền ;

xin gìn giữ linh mục và giáo dân

hợp nhất với Giám mục của mình ;

xin dùng Lời Chúa và Thánh Thể

quy tụ tất cả trong một Thánh Thần,
 để Hội Thánh tại Việt Nam chúng con
 nên hình ảnh của Hội Thánh toàn cầu
 và nên dấu chỉ Chúa Kitô hiện diện trên thế giới.
 Người là Thiên Chúa hằng sống và hiển trị cùng Chúa
 trong sự hợp nhất của Chúa Thánh Thần đến muôn đời.

Thánh ca kết thúc.

Ngày II, thứ hai 16/11/2009 :

Mầu nhiệm Giáo Hội

Bài hát mở đầu

Đọc Lời Chúa Ep 4,11-16

Trích thư gửi tín hữu Êphêsô

Và chính Người đã ban ơn cho kẻ này làm Tông Đồ, người nọ làm ngôn sứ, kẻ khác làm người loan báo Tin Mừng, kẻ khác nữa làm người coi sóc và dạy dỗ. Nhờ đó, dân thánh được chuẩn bị để làm công việc phục vụ, là xây dựng thân thể Đức Ki-tô, cho đến khi tất cả chúng ta đạt tới sự hiệp nhất trong đức tin và trong sự nhận biết Con Thiên Chúa, tới tình trạng con người trưởng thành, tới tầm vóc viên mãn của Đức Ki-tô. Như vậy, chúng ta sẽ không còn là những trẻ nhỏ, bị sóng đánh trôi giạt theo mọi chiều gió đạo lý, giữa trò bịp bợm của những kẻ giáo quyết khéo dùng mưu ma chước quỷ để làm cho kẻ khác lầm đường. Nhưng, sống theo sự thật và trong tình bác ái, chúng ta sẽ lớn lên về mọi phương diện, vươn tới Đức Ki-tô vì Người là Đầu. Chính Người làm cho các bộ phận ăn khớp với nhau và toàn thân được kết cấu chặt chẽ, nhờ mọi thứ gân mạch nuôi dưỡng và mỗi chi thể hoạt động theo chức năng của mình. Như thế Người làm cho toàn thân lớn lên và được xây dựng trong tình bác ái.

Suy niệm trích Đê cương 7-8

7. Để đáp trả tiếng gọi của Thiên Chúa, trước hết, Giáo Hội phải dẫn mình vào một cuộc canh tân toàn vẹn, để trở nên như Thiên Chúa muốn, để ngày càng thể hiện rõ nét hơn bản chất đích thực của mình. Vì thế, Giáo Hội tại Việt Nam không chú tâm đổi mới hình thức, dáng vẻ bên ngoài, nhưng sẽ bắt đầu từ bên trong để canh tân chính trái tim và não trạng của mình. Đó là cuộc hóan cải để trả lời cho câu hỏi đồng thời cũng là lời mời gọi của Đức Giáo hoàng Phaolô VI : "*Hỡi Giáo Hội, hãy nói xem mình là ai ?*". "*Hỡi Giáo Hội tại Việt Nam, hãy nói xem mình là ai ?*". Câu trả lời đích thực chẳng thể tìm được ngoài viễn cảnh và hành vi đức tin của toàn thể Giáo Hội Đức Kitô. Giáo Hội tại Việt Nam biết mình được khuôn rập theo hình ảnh của Giáo Hội phổ quát với một sứ mệnh đặc thù là hội nhập Tin Mừng vào những con người cũng như vào nền văn hóa Việt Nam, Giáo Hội tại Việt Nam cũng biết rằng tính đặc thù của Giáo Hội địa phương không bao giờ được biến thành sự tự trị tuyệt đối vốn chỉ làm khô cạn và vong thân chính mình mà thôi. Nói cách khác, tuy "Giáo Hội địa phương hiện thực và nhập thể Thân mình Đức Kitô nơi một dân tộc nhất định, một nơi chốn và thời gian nhất định", nhưng bản tính của Giáo Hội luôn là như nhau : là Nước Thiên Chúa ở trần gian, là "dân tộc hiệp nhất do sự hiệp nhất giữa Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần", được khai sinh từ mầu nhiệm Ba Ngôi, được thiết lập như "dấu chỉ và khí cụ của sự kết hợp mật thiết với Thiên Chúa và của sự hiệp nhất toàn thể nhân loại".

8. Như thế, để nhận biết mình là ai, điều đầu tiên và căn bản là Giáo Hội tại Việt Nam phải xác tín lại những gì liên quan đến Thiên Chúa hơn là đến chính mình. Thật vậy, Giáo Hội hình thành từ ý định muôn đời của Chúa Cha hằng hữu, là công trình của Chúa Con và Chúa Thánh Thần (x. Ep 1,3-14). Giáo Hội là cộng đoàn được Thiên Chúa yêu thương cách đặc biệt, được Chúa Giêsu cứu chuộc và giao hòa với Thiên Chúa bằng giá máu của mình, được Thánh Thần sinh động và trang bị bằng muôn vàn ân sủng để kết hợp với Đức Kitô ngày một hơn (x. Rm 12,3-8 ; Ep 4,7-13 ; 1Cr 12,4-11). Chính vì

thế, sự quy tụ của Giáo Hội hoàn toàn khác hẳn với bất cứ cộng đồng chính trị hay kinh tế nào của nhân loại, và chắc chắn Giáo Hội cũng không đơn thuần là một thứ chủ thuyết nhân bản mang tính nhân đạo do con người chủ xướng.

Chúng ta muốn nhắc lại một lần nữa với niềm tri ân khiêm cung, là Giáo Hội tại Việt Nam tin rằng mình có mặt tại quê hương này hoàn toàn do sáng kiến của Thiên Chúa, chứ không phải do con người. Cũng như Giáo Hội của Đức Kitô có mặt trên thế giới rõ ràng không phải do ý muốn của bất kỳ một cá nhân hay một nhóm người nào, nhưng là do lòng nhân hậu của Chúa Cha muốn cho mọi người được nhận biết và được thâu hợp và quy tụ trong CHÂN LÝ TÌNH YÊU là chính Ngài. Chính Thiên Chúa muốn qui tụ các con cái Ngài lại một mối nhờ Đức Kitô (x. Ga 11,52) như Đức Giáo Hoàng Phaolô VI xác quyết : "Chúng ta bắt đầu từ Đức Kitô ; Đức Kitô vừa là con đường vừa là vị hướng đạo chúng ta trên đường ; Đức Kitô còn là niềm hy vọng và cùng đích chung cực của chúng ta". Cũng thế, Giáo Hội có mặt tại Việt Nam nhờ sức hoạt động không ngừng của Thánh Thần từ lễ Ngũ Tuần xuyên qua lịch sử truyền giáo của toàn Giáo Hội khởi đi từ các Tông đồ, thực thi lệnh truyền của Chúa : "Hãy đi loan báo Tin Mừng cho mọi thụ tạo và làm phép rửa cho họ nhân danh Cha, và Con, và Thánh Thần" (Mt 28,16).

Không quy chiếu vào Ba Ngôi, Giáo Hội sẽ không hiểu gì về nguồn gốc, lẫn cùng đích của mình và không tìm thấy căn tính. Chính vì thế, Giáo Hội được trình bày như là Dân Thiên Chúa, Thân Mình Chúa Kitô, và Đền Thờ Chúa Thánh Thần.

Lời cầu

Đức Kitô hằng yêu thương, nuôi dưỡng và gìn giữ Hội Thánh. Chúng ta hãy ca tụng Người và tin tưởng cầu xin :

Đ/ *Lạy Chúa, xin cho chúng con được như lòng sở nguyện.*

Xin cho mọi người được ơn cứu độ, cho họ biết nhận ra chân lý. Đ/

Xin gìn giữ Đức Giáo Hoàng Bênêđictô và Đức Giám mục giáo phận chúng con, xin dùng sức mạnh của Chúa mà trợ giúp các ngài. Đ/

Xin giúp những ai đã chọn cho mình một công việc xứng đáng, để họ được vui sống yên hàn.

Xin Chúa nâng đỡ và bảo vệ những người nghèo khổ, xin thương giúp họ trong buổi gian truân. Đ/

Lạy Cha chúng con ở trên trời...

Lạy Chúa là Đấng an bài mọi sự cách tuyệt vời,
 Chúa trải rộng vương quyền Đức Kitô trên khắp cùng trái đất
 để mọi dân được hưởng ơn cứu độ ;
 xin làm cho Hội Thánh thực sự trở nên dấu chỉ ơn cứu độ
 cho hết thảy mọi người,
 đồng thời cũng trở thành nơi Chúa tỏ bày và thực hiện
 chương trình yêu thương của Chúa.
 Nhờ Đức Giêsu-Kitô Con Chúa Chúa chúng con
 là Thiên Chúa hằng sống và hiển trị cùng Chúa
 trong sự hợp nhất của Chúa Thánh Thần đến muôn đời.

Thánh ca kết thúc.

Ngày III, thứ ba 17/11/2009 :

Giáo Hội trên đường lữ hành

Bài hát mở đầu

Đọc Lời Chúa Pl 3,8-14

Trích thư gửi tín hữu Philíp-phê

Hơn nữa, tôi coi tất cả mọi sự là thiệt thòi, so với mối lợi tuyệt vời, là được biết Đức Kitô Giêsu, Chúa của tôi. Vì Người, tôi đành mất hết, và tôi coi tất cả như rác, để được Đức Ki-tô và được kết hợp với Người. Được như vậy, không phải nhờ sự công chính của tôi, sự công chính do luật Mô-sê đem lại, nhưng nhờ sự công chính do lòng tin vào Đức Kitô, tức là sự công chính do Thiên Chúa ban, dựa trên lòng tin. Vấn đề là được biết chính Đức Kitô, nhất là biết Người quyền năng thế nào nhờ đã phục sinh, cùng được thông phần những đau khổ của Người, nhờ nên đồng hình đồng dạng với Người trong cái chết của Người, với hy vọng có ngày cũng được sống lại từ trong cõi chết. Nói thế, không phải là tôi đã đoạt giải, hay đã nên hoàn thiện đâu; nhưng tôi đang cố gắng chạy tới, mong chiếm đoạt, bởi lẽ chính tôi đã được Đức Kitô Giêsu chiếm đoạt. Thừa anh em, tôi không nghĩ mình đã chiếm được rồi. Tôi chỉ chú ý đến một điều, là quên đi chặng đường đã qua, để lao mình về phía trước. Tôi chạy thẳng tới đích, để chiếm được phần thưởng từ trời cao Thiên Chúa dành cho kẻ được Người kêu gọi trong Đức Ki-tô Giê-su.

Suy niệm trích *Đề cương 13-14*

13. Mầu nhiệm Giáo Hội chỉ có ý nghĩa khi liên kết với **Nước Thiên Chúa**. Giáo Hội không sống cho chính mình, nhưng cho Đức Kitô và Nước Trời như cứu cánh của đoàn Dân Thiên Chúa. Theo Công Đồng Vaticanô II, Giáo Hội chính là Nước Thiên Chúa đang phát triển trên trần gian ; vì vậy, "khi chia sẻ cuộc lữ hành với nhân loại, Giáo Hội được mời gọi trở nên dấu chỉ hữu hiệu của Vương quốc Thiên Chúa". Vương quốc này đã được Chúa Cha chuẩn bị từ thời Cựu ước, được Chúa Con công bố qua sứ điệp Tin Mừng và thiết lập dứt khoát trong cái chết và sự phục sinh của Ngài. Vương quốc ấy đang được Chúa Thánh Thần làm tăng trưởng để đạt tới sự viên mãn thành toàn qua Giáo Hội của Đức Kitô. Vì thế không hề có bất kỳ đối kháng hay loại trừ nào giữa Nước Thiên Chúa và Giáo Hội cũng như giữa Chúa Giêsu và Thánh Thần.

Hơn nữa, Đức Kitô không chỉ minh chứng Nước Trời đã đến giữa nhân loại, nhưng còn cho thấy chính Ngài là hiện thân của Nước Thiên Chúa, bởi Ngài đến "mạc khải và nhập thể tình yêu của Chúa Cha". Vì thế, lời "công bố vương quốc Thiên Chúa (nội dung lời Tin Mừng của chính Chúa Giêsu) luôn gắn liền với lời loan truyền biến cố Đức Kitô (lời rao giảng của các tông đồ về Chúa Giêsu)". Như vậy, Nước Thiên Chúa không là một khái niệm trừu tượng, một học thuyết hay một kế hoạch xa rời thực tế, nhưng trước hết và trên hết là một ngôi vị sống động với khuôn mặt và tên gọi **Giêsu Nazareth**, là chính hình ảnh của Thiên Chúa vô hình.

Khi loan báo Nước Trời đang đến, Chúa Giêsu kêu gọi con người hoán cải và tin vào Tin Mừng. Hoán cải để vượt thoát tội lỗi, căn nguyên của mọi thứ nô lệ, để đứng lên và quay về với Thiên Chúa trong niềm tin vào tình yêu Chúa Cha, được tỏ lộ và ban tặng cách nhưng không trong Chúa Con nhờ Chúa Thánh Thần. Trong Vương quốc của tình yêu, mọi liên hệ nhân loại sẽ được thăng hoa nhờ yêu thương, tha thứ và phục vụ. Trong Nước Thiên Chúa, con người được mời gọi để nên hoàn thiện như Cha trên trời (x. Mt 5,48), để yêu thương như Đức Kitô yêu thương (x. Ga 15,3), để trao cho nhau công chính, bình an và hoan lạc trong Thánh Thần (x. Rm 14,17). Như thế, sẽ thật sai lầm khi nghĩ về Nước Thiên Chúa với nội dung thuần túy nhân loại hay chỉ có liên hệ lỏng lẻo, hời hợt, hay tệ hơn nữa là đối kháng với sứ điệp Tin Mừng.

Khi thiết lập Nước Thiên Chúa trên trần gian, Đức Kitô đã đặt để Giáo Hội như hạt mầm, khởi đầu thật bé nhỏ nhưng sẽ dần tăng trưởng khắp thế giới (x. Mc 4,31). Ngài cũng trao cho Giáo Hội sứ mạng làm dấu chỉ và khí cụ của hồng ân cứu độ nhờ sức mạnh của Thánh Thần, Đấng luôn sống trong Giáo Hội và không ngừng làm cho Giáo Hội vươn lên đạt đến tầm vóc viên mãn của Đức Kitô (x. Ep 4,13). Và Giáo Hội lữ hành luôn tận tâm tận lực phục vụ Nước Thiên Chúa bằng cách : (1) loan báo Tin Mừng và kêu gọi hoán cải như Chúa Giêsu đã làm ; (2) thiết lập những cộng đoàn mới, xây dựng trên đức tin và đức ái rộng mở đến mọi người ; (3) diễn đạt và quảng bá những giá trị Tin Mừng để giúp các dân tộc đón nhận kế hoạch cứu độ của Thiên Chúa ; (4) cổ xúy đối thoại, gặp gỡ và chăm sóc cho những kẻ nghèo khổ, yếu đau ; và cuối cùng (5) luôn tha thiết cầu nguyện, khẩn xin cho vương quyền Chúa hiển trị vì tin rằng Nước Thiên Chúa tự bản chất là tặng phẩm và công trình của chính Thiên Chúa.

14. Trong mỗi liên kết chặt chẽ với Nước Thiên Chúa, Giáo Hội đang tiến bước trong lịch sử là **Giáo Hội lữ hành mang tính cánh chung**. Cùng với đoàn Dân Thiên Chúa còn đang bước đi trong đức tin, bởi chưa được thấy Thiên Chúa diện đối diện, Giáo Hội tại Việt Nam cũng đang ở trong lịch sử và thời gian vốn biến động liên tục. Trên đường lữ hành, Giáo Hội không xây dựng thành trì vĩnh viễn nơi thế gian này, nhưng dành mọi nỗ lực để hoàn thành kế hoạch cứu độ của Thiên Chúa. Đàng khác, dù còn phải đối diện với nhiều thử thách khó khăn, Giáo Hội vẫn luôn trung thành và tin tưởng, bởi biết rằng ngay cả các cửa địa ngục cũng không thể làm chuyển rung được nền Đá Phêrô. Trong khi hướng tới ngày Chúa lại đến, Giáo Hội ra sức gìn giữ nguyên vẹn đức tin vào Chúa Kitô, đồng thời cũng biết lợi dụng những cái cũ cái mới trong kho tàng của mình để tăng trưởng đến mức trưởng thành.

Đặc tính cánh chung và lữ hành này không làm cho các tín hữu trốn chạy thế giới, nhưng trái lại, thúc đẩy họ tham gia tích cực vào đời sống và sự tiến bộ của nhân loại. Thật vậy, Giáo Hội luôn sẵn sàng cộng tác với mọi người nhằm xây dựng một thế giới hoàn thiện và tươi đẹp hơn. Hiện diện giữa nhân loại và lịch sử thế giới, tuy dù không chủ tâm xây dựng thành đô ở trần gian, nhưng Giáo Hội vẫn luôn tích cực xây dựng trần thế. Đồng hành với toàn thể nhân loại, "chúng ta có một sứ mệnh phải hoàn thành trong thế giới; chúng ta có trách nhiệm đối với thế giới, và một công việc bác ái phải hoàn thành".

Chính sứ mệnh và trách nhiệm này thúc đẩy người Kitô hữu cương quyết chống lại mọi trào lưu tục hóa, chủ nghĩa chiều ngang, chủ nghĩa cục bộ và vô tín. Nhãn quan cánh chung này giúp các tín hữu chấp nhận mọi đau khổ đang khi mong đợi vinh quang chân thật của con cái Thiên Chúa, (x. *Rm* 8,18-19) vì biết rằng những thử thách sẽ tinh luyện đức tin, để rồi chính đức tin đó mang lại vinh quang và danh dự khôn tả (x. *1Pr* 1,7-8). Đồng thời, niềm tin vào Đức Kitô Phục sinh đã khơi dậy niềm hy vọng sống động thúc đẩy Giáo Hội luôn khẩn thiết cầu nguyện "Lạy Chúa Giêsu, xin ngự đến" (*Kh* 22,2), lời cầu được dâng lên trong thái độ khiêm tốn thú nhận mình hãy còn xa với điều Thiên Chúa mong đợi.

Dưới ánh sáng cánh chung này, Giáo Hội là cộng đoàn được tha thứ và thực thi sự tha thứ không giới hạn của Thiên Chúa. Thật vậy, dầu tin chắc mình đã được thánh hóa, được tẩy rửa, được cứu chuộc, Giáo Hội vẫn biết mình còn có trách nhiệm với bao tội nhân. Vì thế, khi khiêm nhường xin ơn tha thứ, Giáo Hội luôn học biết cách thứ tha: "Xin tha nợ chúng con, như chúng con cũng tha kẻ có nợ chúng con" (*Mt* 6,12). Chính trong sức mạnh tha thứ này mà lịch sử và vũ hoàn được biến đổi thành nơi công lý, bình an và ân sủng ngự trị muôn đời.

Lời cầu

Đức Kitô là Mục Tử hằng yêu thương chăn dắt linh hồn chúng ta. Vậy chúng ta hãy dâng lời ca tụng và kêu xin Người :

Đ/ *Xin che chở phù trì dân Chúa.*

Chúa đã trao cho các Tông Đồ và những người kế vị phải coi sóc đoàn chiên, xin che chở Đức giám mục giáo phận chúng con và toàn thể các giám mục trong Hội Thánh. Đ/

Xin đừng quên những người bị ngược đãi và mau giải thoát họ khỏi mọi nỗi gian truân. Đ/

Xin xót thương mọi người nghèo khó và ban lương thực cho những người đói khát. Đ/

Xin soi sáng các nhà lập pháp, để mọi quyết định của họ hợp với đấng công bình và lẽ khôn ngoan. Đ/

Lạy Cha chúng con ở trên trời...

Lạy Thiên Chúa toàn năng,
xin cho Hội Thánh mãi mãi là dân thánh
sống mẫu hiệp nhất của Một Chúa Ba Ngôi.
Ước gì ở giữa thế giới này,
Hội Thánh nên dấu chỉ sự thánh thiện,
nền bí tích hiệp nhất và lợi khí xây dựng tình thương.

Nhờ Đức Giêsu-Kitô Con Chúa Chúa chúng con
là Thiên Chúa hằng sống và hiển trị cùng Chúa
trong sự hợp nhất của Chúa Thánh Thần đến muôn đời.

Thánh ca kết thúc.

Ngày IV, thứ tư 18/11/2009 :

Hiệp thông trong Giáo Hội

Bài hát mở đầu

Đọc Lời Chúa Pl 2,1-5

Trích thư gửi tín hữu Philippê

Nếu quả thật sự liên kết với Đức Ki-tô đem lại cho chúng ta một niềm an ủi, nếu tình bác ái khích lệ chúng ta, nếu chúng ta được hiệp thông trong Thần Khí, nếu chúng ta sống thân tình và biết cảm thương nhau, thì xin anh em hãy làm cho niềm vui của tôi được trọn vẹn, là hãy có cùng một cảm nghĩ, cùng một lòng mến, cùng một tâm hồn, cùng một ý hướng như nhau. Đừng làm chi vì ganh tị hay vì hư danh, nhưng hãy lấy lòng khiêm nhường mà coi người khác hơn mình. Mỗi người đừng tìm lợi ích cho riêng mình, nhưng hãy tìm lợi ích cho người khác. Giữa anh em với nhau, anh em hãy có những tâm tình như chính Đức Kitô Giêsu.

Suy niệm trích Đê cương 20-21

20. Trong việc xây dựng một Giáo Hội hiệp thông, điều cần quan tâm là xây dựng sự hiệp thông giữa các thành phần Dân Chúa. Vì Giáo Hội là của mọi người tín hữu, nên mọi thành phần trong Giáo Hội đều phải liên kết với nhau và cùng chia sẻ trách nhiệm. Vẫn biết không dễ gì hiện thực ngay được ý thức đó trong đời sống, thế nhưng, đây lại chính là điều cần làm ngay. Chính các Giám mục Việt Nam đã nói đến nhu cầu cấp bách này trong Thượng Hội Đồng Giám Mục Á châu như sau : "Cần thiết phải xây dựng Giáo Hội như một gia đình của những con cái Thiên Chúa hơn là như một phẩm trật được phú ban với những cơ cấu và luật lệ nghiêm minh. Giáo Hội như một gia đình sẽ hòa nhập tốt hơn vào xã hội Việt Nam". Những lá thư mục vụ của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam cũng liên tục nhắc lại lời mời gọi mọi phần tử trong Giáo Hội, chủ chăn cũng như giáo dân, đang hoạt động hoặc còn đang được đào tạo nơi các chủng viện, dòng tu, phải thật sự canh tân, đổi mới tư duy để cùng dựng xây một Giáo Hội như lòng Chúa mong muốn. Rõ ràng là các tín hữu, tu sĩ hoặc giáo dân, đã và đang đóng góp rất nhiệt tình vào bước tiến của Giáo Hội tại Việt Nam. Tại nhiều nơi, các giáo điểm được thành lập ngay cả trước khi có sự hiện diện của hàng giáo sĩ. Tuy nhiên Giáo Hội tại Việt Nam cách nào đó vẫn chưa quan tâm đủ đến vai trò người giáo dân trong Giáo hội. Nhiều giáo dân vẫn tự cho mình chỉ là một "cánh tay", một dụng cụ hỗ trợ hàng giáo sĩ hơn là những người chia sẻ trách nhiệm trong cùng một sứ mệnh Chúa trao. Quả thật, đây vẫn còn là một thách đố cho Giáo Hội tại Việt Nam khi phải trở nên "cộng đoàn của các cộng đoàn", hay "nguyên lý hiệp thông" của các cộng đoàn.

21. Với ý thức chân chính về mối hiệp thông giữa các thành phần dân Chúa, chúng ta nên mạnh dạn và nhanh chóng rời bỏ những cách hành xử "bao cấp" hay "quan liêu", theo kiểu giáo sĩ cung ứng tất cả mọi sự, giáo dân phải lệ thuộc giáo sĩ, để xây dựng một Giáo Hội tham gia. Giáo Hội ấy, như thánh Phaolô mô tả, "không còn là Do Thái hay Hy Lạp" (1Cr 3,28), nhưng chỉ là một trong đức tin, đức cậy, và đức mến, nhiệt tình trong một sứ mệnh duy nhất. Đức Gioan Phaolô II diễn tả Giáo Hội tham gia là Giáo Hội "trong đó tất cả đều sống ơn gọi riêng của mình và hoàn thành vai trò riêng của mình, đặc sủng độc đáo của mỗi phần tử cần được nhìn nhận, phát triển và sử dụng cách hiệu quả". Trong các cộng đoàn, giáo dân, tu sĩ cũng như giáo sĩ nhìn nhận và đón nhận nhau như anh chị em. Tất cả cùng được kêu gọi và quy tụ bởi Lời Chúa, bởi Đức Kitô phục sinh đang hiện diện thúc đẩy họ tham gia vào các hội đoàn hay các nhóm nhỏ Kitô hữu để kinh nghiệm thế nào là mẫu nhiệm Giáo Hội qua việc cầu nguyện và chia sẻ lời Chúa, sống phục vụ và yêu thương trong sự đồng tâm nhất trí. Chính nhờ thế mà cảm thức thuộc về một Gia đình của Đức Kitô được triển nở, đến nỗi mọi người có thể nói bằng tất cả trách nhiệm và niềm hãnh diện rằng "Tôi là Giáo Hội". Đó là cách sống mẫu nhiệm Giáo Hội cách

mới mẻ mà Giáo Hội tại Việt Nam cần thực hiện. Vì vậy, "cần cổ xúy giáo dân và tu sĩ nam nữ tham dự nhiều hơn vào việc bàn thảo kế hoạch mục vụ, cũng như vào tiến trình đi đến quyết định, qua những cơ cấu có tính tham gia như các hội đồng mục vụ giáo xứ và hội nghị giáo xứ".

Liên Hội Đồng Giám Mục Á châu đã cho chúng ta những điều cốt yếu không thể thiếu trong nhận thức về mô hình Giáo Hội tham gia : (1) mọi người tín hữu đều bình đẳng và không ai là công dân hạng hai, vì cùng một ơn gọi, vì nhận được cùng một Thần khí, và đón nhận nhau như anh chị em ; (2) mỗi phần tử đều được trân trọng chứ không phải là một kẻ vô danh ; (3) tất cả đều đồng trách nhiệm, vì đã cùng nhận lệnh loan báo Tin Mừng ; (4) mọi người, kể cả phụ nữ, đều phải được tham gia và có trách nhiệm đối với những quyết định chung, liên quan đến đời sống Giáo Hội.

Hơn bao giờ hết, Giáo Hội tại Việt Nam nhận biết rằng "không có kiểu canh tân một chiều của riêng giáo sĩ hoặc giáo dân. Trong một Giáo Hội hiệp thông, tất cả mọi người, giáo sĩ cũng như giáo dân, đều liên hệ với nhau và có ảnh hưởng tác động lẫn nhau. Chúng ta cảm nhận cần phải thay đổi cả khối óc cũng như con tim". Để xây dựng một Giáo Hội tham gia, cần có sự lãnh đạo mang tính tham gia vượt lên khỏi những phân biệt đối xử, đặt nền trên tinh thần đồng trách nhiệm và tập đoàn tính. Điều này tuyệt đối không hề phủ nhận vai trò chủ chốt của các Giám mục cũng như những cộng sự viên của các ngài. Trái lại, Giáo Hội tại Việt Nam luôn xác tín Giám mục có vai trò lãnh đạo với tư cách là thầy dạy và người bảo vệ Đức tin. Vì lợi ích của dân Thiên Chúa, Thánh Thần ban riêng cho các ngài đặc ân đó cùng với ơn biện biệt các thần khí.

Lời cầu

Chúa là Đấng phù trợ chúng ta. Nơi Ngài, chúng ta đặt tất cả niềm hy vọng ; chúng ta hãy ngợi khen Ngài và sốt sắng cầu xin :

Đ/ *Lạy Chúa, xin nhìn đến chúng con.*

Chúa đã ký kết với dân Chúa một giao ước muôn đời, xin cho chúng con hằng nhớ đến những kỳ công Chúa đã thực hiện. Đ/

Xin cho hàng linh mục ngày thêm vững mạnh trong tình yêu Chúa, và cho các tín hữu được hợp nhất với nhau trong cùng một Thánh Thần. Đ/

Xin cho chúng con biết cùng Chúa xây dựng thế giới này, để không một ai thấy mình làm việc uổng công. Đ/

Xin sau nhiều sứ giả Tin Mừng đến tận cùng trái đất, hầu cho muôn dân nhận biết và ca tụng Thánh Danh. Đ/

Lạy Cha chúng con...

Lạy Chúa, xin giúp cộng đoàn chúng con biết quay về với Chúa để cùng nhau thú nhận lỗi lầm và dâng lời ca ngợi, nhờ đó chúng con mới có thể dẹp bỏ bao nhiêu mối bất hòa giữa người kitô hữu với nhau và đạt tới sự hiệp thông trọn vẹn trong Hội thánh duy nhất, bấy giờ tay trong tay, chúng con sẽ tiến về Nước Chúa như anh em một nhà. Nhờ Đức Giêsu-Kitô Con Chúa Chúa chúng con là Thiên Chúa hằng sống và hiển trị cùng Chúa trong sự hợp nhất của Chúa Thánh Thần đến muôn đời.

Thánh ca kết thúc.

Ngày V, thứ năm 19/11/2009 :

Sứ vụ của Giáo Hội

Bài hát mở đầu

Đọc Lời Chúa 1Tm 2,1-8

Trích thư thứ nhất gửi ông Timôthê

Trước hết, tôi khuyên ai nấy dâng lời cầu xin, khẩn nguyện, nài van, tạ ơn cho tất cả mọi người, cho vua chúa và tất cả những người cầm quyền, để chúng ta được an cư lạc nghiệp mà sống thật đạo đức và nghiêm chỉnh. Đó là điều tốt và đẹp lòng Thiên Chúa, Đấng cứu độ chúng ta, Đấng muốn cho mọi người được cứu độ và nhận biết chân lý. Thật vậy, chỉ có một Thiên Chúa, chỉ có một Đấng trung gian giữa Thiên Chúa và loài người: đó là một con người, Đức Kitô Giêsu, Đấng đã tự hiến làm giá chuộc mọi người. Điều này đã được chứng thực vào đúng thời đúng buổi.

Và để làm chứng về điều này, tôi được đặt làm người rao giảng và làm Tông Đồ – tôi nói thật chứ không nói dối – nghĩa là làm thầy dạy các dân ngoại về đức tin và chân lý. Vậy tôi muốn rằng người đàn ông hãy cầu nguyện ở bất cứ nơi nào, tay giơ lên trời, tâm hồn thánh thiện, không giận hờn, không xung khắc.

Suy niệm trích Đề cương 23-25

23. Sứ vụ duy nhất. Giáo Hội phát sinh từ sứ vụ và vì sứ vụ. Giáo Hội không thể không loan báo Tin Mừng vì đó là lý do hiện hữu, là lẽ sống của Giáo Hội. Thật vậy, ơn gọi Kitô hữu tự bản chất là ơn gọi tông đồ. Mỗi người tín hữu đều phải rao giảng Tin Mừng vì nhờ phép Thánh tẩy, họ đã được tháp nhập vào Giáo Hội vốn mang đặc tính truyền giáo tự bản chất. Cũng thế, Giáo Hội tại Việt Nam loan báo Tin Mừng vì đã nhận lệnh từ Chúa Giêsu và đã được Ngài sai đi và cũng bởi tin chắc rằng chính qua việc rao giảng Tin Mừng mà Giáo Hội trở thành ánh sáng, thành muối men làm cho đất nước này được thực sự biến đổi và được cứu độ.

Được Tin Mừng hóa từ chính Thiên Chúa Tình Yêu, Giáo Hội hiểu ra rằng chỉ có một sứ vụ duy nhất khởi phát từ Chúa Cha trao cho Chúa Con và được chuyển giao cho Giáo Hội trong Chúa Thánh Thần : "Như Chúa Cha đã sai Thầy, Thầy cũng sai anh em" (Ga 20,21). Đồng thời, sứ vụ duy nhất này cũng được ủy thác cho Giáo Hội ngay trên dòng lịch sử dân tộc mình. Hơn nữa, nếu Chúa Cha làm việc không ngừng và Đức Giêsu cũng làm việc không ngừng, thì chúng ta xác tín rằng Thánh Thần cũng hoạt động không ngừng trong tâm hồn người dân Việt và hoạt động này không bao giờ "tách khỏi hoạt động của Người bên trong Thân Mình Đức Kitô là Giáo Hội".

24. Điều đó cũng có nghĩa là sứ vụ của Giáo Hội tại Việt Nam đang thực thi tại đây và lúc này luôn gắn liền với sứ vụ duy nhất của Giáo Hội phổ quát. Thật vậy, "mỗi Giáo Hội địa phương đều là Giáo Hội truyền giáo và không thể không truyền giáo. Giáo Hội địa phương được Chúa Cha và Đức Kitô sai đi mang Tin Mừng đến cho mọi người chung quanh, cũng như cho toàn thế giới. [...] Trách vụ hàng đầu của tất cả các Giáo Hội địa phương là truyền giáo. Mỗi cộng đoàn địa phương phải là một Giáo Hội được sai đi đồng thời cũng là một Giáo Hội biết tiếp nhận. Từng Giáo Hội địa phương chịu trách nhiệm về sứ vụ của mình, và đồng trách nhiệm trong sứ vụ của tất cả các Giáo Hội chị em của mình". Chúng ta tin rằng "Thần khí của Chúa kêu gọi mỗi dân tộc và mỗi nền văn hóa đáp lại Tin Mừng một cách mới mẻ và sáng tạo. Mỗi Giáo Hội địa phương có ơn gọi riêng của mình trong lịch sử cứu độ, trong Giáo Hội duy nhất của Đức Kitô. Nơi mỗi Giáo Hội địa phương, các yếu tố lịch sử và văn hóa, những ý nghĩa và giá trị luân lý, những truyền thống dân tộc được tiếp nhận, chứ không bị hủy bỏ hay suy giảm, nhưng được trân trọng, được canh tân, được thanh luyện nếu cần, và được hoàn thành trong sự sống của Thần khí". Theo ánh sáng này, Giáo Hội thực thi sứ vụ không phải với não trạng tự tôn nhưng là đi theo Thiên Chúa tới bất cứ nơi nào Ngài dẫn đến, biết nhận ra sự hướng dẫn của Ngài giữa những biến động trên thế giới, đồng thời can đảm và luôn trung thành với mệnh lệnh của Ngài.

Được Thần Khí hướng dẫn trong sứ mạng phục vụ và yêu thương, Giáo Hội tại Việt Nam muốn nhiệt thành rao giảng Tin Mừng để dân tộc Việt Nam gặp được Đức Kitô trong lúc họ đang kiếm tìm ý nghĩa sung mãn của cuộc sống.

25. Sứ vụ duy nhất này đồng thời cũng mang tính *toàn diện*. Thật vậy, chính Đức Kitô đã đưa con người vào trong sự sống toàn diện, gồm cả thiêng liêng và vật chất, tâm linh và thể xác, thần linh và trần thế. Lịch sử cứu độ cho chúng ta thấy rõ Đức Giêsu và Thần khí Ngài không bao giờ coi nhẹ

những giá trị của thụ tạo. Trong mầu nhiệm nhập thể, Đức Giêsu đã cảm nghiệm, đảm nhận và thánh hóa thân xác loài người. Trong nhiệm cục bí tích, Chúa Thánh Thần làm cho chất thể bánh rượu trở nên Mình Máu Đức Kitô. Giáo Hội luôn xác tín rằng những hoạt động nhằm thăng tiến con người cũng là cấu tố của việc rao giảng Tin Mừng. "Hoạt động vì công bằng và tham gia vào việc biến đổi thế giới đối với chúng ta hoàn toàn là một chiều kích căn bản của việc rao giảng Tin Mừng". "Nền linh đạo Kitô hữu hòa nhập vào mọi khía cạnh của đời sống Kitô hữu : phụng vụ, cầu nguyện, cách sống cộng đoàn, tình liên đới với mọi người, nhất là người nghèo, loan báo Tin Mừng, huấn giáo, đối thoại, dẫn thân xã hội v.v...".

Chính vì vậy, chúng ta không bao giờ tách rời đức tin khỏi cuộc sống, không chỉ chăm chú vào những thực hành tôn giáo để rời thờ ơ với các hoạt động xã hội. Niềm mong đợi trời mới đất mới không cho phép người Kitô hữu xao nhãng việc thăng tiến xã hội trần thế theo đúng tinh thần Tin Mừng. Đối với Giáo Hội, "sứ vụ là hoạt động có tính chiêm niệm và là chiêm niệm mang tính hoạt động". Vì thế, hoạt động cho công bằng, bác ái và xót thương có tương quan chặt chẽ với đời sống cầu nguyện và chiêm niệm đích thực. "Chính khoa linh đạo này sẽ là nguồn mạch trào tuôn các hoạt động loan báo Tin Mừng". Vậy, các tín hữu Việt Nam cần hiểu biết thêm về học thuyết xã hội của Giáo Hội công giáo, hầu thực thi các khía cạnh của sứ vụ tốt đẹp hơn.

Lời cầu

Ta hãy cùng tuyên xưng Đức Giê-su-Ki-tô là Chúa và dâng lên Người lời tha thiết nguyện xin :

Lạy Chúa Kitô, Chúa mời gọi chúng con chiến đấu cho triều đại Chúa mau đến, xin cho chúng con biết dùng đức hiền hòa và tính kiên nhẫn làm vụ khí khuất phục kẻ thù. *Đ/ Nhờ sức mạnh của Thánh Thần Chúa.*

Chúa đã sai các môn đệ đi dọn đường cho Chúa, xin giúp họ can đảm loan báo Tin Mừng. *Đ/ Nhờ sức mạnh của Thánh Thần Chúa.*

Chúa đã soi sáng cho nhiều người, cả nam lẫn nữ, biết hiến trọn cuộc đời cho Chúa, xin giúp họ trung thành theo chân Chúa đến cùng. *Đ/ Nhờ sức mạnh của Thánh Thần Chúa.*

Chúa là Thầy và là Chúa mà đã hạ mình rửa chân cho môn đệ, xin hãy tỏ mình ra nơi những người đang phục vụ anh em. *Đ/ Nhờ sức mạnh của Thánh Thần Chúa.*

Lạy Cha chúng con ở trên trời...

Lạy Thiên Chúa là Đấng yêu thương loài người,
 chúng con khiêm tốn dâng lời cầu nguyện :
 xin gìn giữ chúng con
 luôn sống dưới quyền năng Chúa Thánh Thần
 và chúng con sẽ quảng đại hơn]khi đáp lại ơn gọi làm kitô-hữu ;
 nhờ đó chúng con có thể làm chứng cho chân lý
 và tích cực góp phần xây dựng sự hiệp nhất giữa các người tin
 và đem lại bình an cho mọi người.
 Nhờ Đức Giê-su-Ki-tô Con Chúa Chúa chúng con
 là Thiên Chúa hằng sống và hiển trị cùng Chúa
 trong sự hợp nhất của Chúa Thánh Thần đến muôn đời.

Thánh ca kết thúc.

Ngày VI, thứ sáu 20/11/2009 :

Đối thoại

Bài hát mở đầu

Đọc Lời Chúa Pl 4,6-9

Trích thư gửi tín hữu Philíp-phê

Anh em đừng lo lắng gì cả. Nhưng trong mọi hoàn cảnh, anh em cứ đem lời cầu khẩn, van xin và tạ ơn, mà giải bày trước mặt Thiên Chúa những điều anh em thỉnh nguyện. Và bình an của Thiên Chúa, bình an vượt lên trên mọi hiểu biết, sẽ giữ cho lòng trí anh em được kết hợp với Đức Ki-tô Giê-su. Ngoài ra, thưa anh em, những gì là chân thật, cao quý, những gì là chính trực tinh tuyền, những gì là đáng mến và đem lại danh thơm tiếng tốt, những gì là đức hạnh, đáng khen, thì xin anh em hãy để ý. Những gì anh em đã học hỏi, đã lãnh nhận, đã nghe, đã thấy ở nơi tôi, thì hãy đem ra thực hành, và Thiên Chúa là nguồn bình an sẽ ở với anh em.

Suy niệm trích Đê cương 30-33

30. Ngày nay loan báo Tin Mừng là cả một công trình phức tạp gồm nhiều tác vụ chủ yếu như làm chứng cho Tin Mừng, hoạt động cho những giá trị của vương quốc, đấu tranh cho sự thăng tiến con người toàn diện, đối thoại, chia sẻ kinh nghiệm về Thiên Chúa, hội nhập văn hóa, đối thoại với các tôn giáo. Chính vì thế, Giáo Hội tại Việt Nam cần tìm ra phương thức mới để loan báo Tin Mừng. Chính mẫu nhiệm Đức Kitô Nhập thể và Thánh Thần sáng tạo sẽ là khuôn mẫu cho phương pháp mới trong sứ vụ truyền giáo. Cốt lõi của phương pháp này không gì khác hơn "là phong cách của Đức Giêsu-trong-sứ-vụ, là tư cách của một môn đệ chân chính" trong bối cảnh Việt Nam thời đại mới. Không phải như một người đang ban phát vì tự hào mình có mọi sự, nhưng như một người chung phần, người tín hữu Việt Nam muốn sống trong tình bạn với tất cả những người dân Việt khi họ cầu kinh, làm việc, chịu đựng và đấu tranh cho một đời sống nhân bản tốt đẹp hơn, và khi họ tìm kiếm ý nghĩa của cuộc sống và tiến bộ của con người. Giáo Hội tại Việt Nam phải bước đi với quê hương đất nước trong tình huynh đệ nhân loại.

31. Cách cụ thể, Giáo Hội tại Việt Nam biết rằng mình phải đối thoại với những người nghèo, với các tôn giáo và với văn hóa dân tộc. Chắc chắn mục tiêu tối hậu và dứt khoát của Giáo Hội tại Việt Nam là loan báo Đức Kitô và Tin Mừng của Ngài cho đồng bào của mình, nhưng sứ vụ này phải được thực thi qua cuộc đối thoại tam diện đó.

Đa số người dân Việt còn nghèo, vì thế Giáo Hội tại Việt Nam không thể bày ra trước quê hương còn chậm phát triển này hình ảnh, dù là bên ngoài, của một Giáo Hội trưởng giả, khó tiếp xúc. Chỉ bằng cách đối thoại với người nghèo, lắng nghe và đón nhận những nguyện vọng chính đáng của họ như là của chính mình, các môn đệ của Đức Kitô mới có thể nhận ra khuôn mặt của Chúa nơi những con người đau khổ, để có thể đồng hành và liên đới với những người nghèo trong khát vọng hướng tới cuộc sống bình an và hạnh phúc hơn, để thấy được chính mình đang được Tin Mừng hóa khi tiếp xúc với những người bé nhỏ nghèo hèn, và nhận ra được những giá trị Tin Mừng đang có nơi những anh chị em nghèo khó của mình.

Giáo Hội tại Việt Nam cũng phải đối thoại với những giá trị tốt đẹp trong nền văn hóa Việt Nam. Văn hóa ấy có thể cống hiến cho Giáo Hội nhiều cơ hội đào sâu sứ điệp Tin Mừng và làm cho việc rao giảng nên dễ dàng và hiệu quả hơn. Thật vậy, hội nhập văn hóa là công trình của Thiên Chúa, trong đó Chúa Thánh Thần sử dụng Giáo Hội như dấu chỉ và phương thế hữu hiệu để làm cho Đức Kitô và Tin Mừng của Ngài nhập thể vào nền văn hóa, làm cho nền văn hóa này có thể tiếp thu những giá trị Tin Mừng để được phong phú hơn và trở thành dụng cụ để công bố hiệu quả những công trình của Thiên Chúa. Một đảng, Giáo Hội tại Việt Nam hiểu rằng thích ứng đức tin Kitô hữu vào văn hóa để đối thoại không có nghĩa là công bố một Đức Kitô phiến diện hay bị giản lược vào những đòi hỏi văn hóa và nhân loại. Đảng khác, Giáo Hội sẽ phải Tin Mừng hóa, phải gạn đục khơi trong những yếu tố tội lỗi và hạ thấp nhân phẩm, cũng như sẽ làm thăng tiến những điều thiện hảo và tích cực trong văn hóa

Việt Nam. Hội nhập văn hóa như thế không chỉ là việc tìm cách thích ứng văn hóa hay chuyển dịch những tác phẩm thần học, mặc dù công việc này cũng khá cần thiết, nhưng còn là một công trình đòi những nỗ lực tiệm tiến và lâu dài.

Giáo Hội tại Việt Nam còn phải đối thoại với các tôn giáo vì các tôn giáo ấy có "những yếu tố ý nghĩa và tích cực trong nhiệm vụ của kế hoạch cứu độ của Thiên Chúa. Nơi các tôn giáo này, chúng ta nhận ra và tôn trọng những ý nghĩa và giá trị tinh thần và đạo đức. Qua bao thế kỷ, kinh nghiệm tôn giáo của các bậc tổ tiên đã tích lũy thành những kho tàng đem lại ánh sáng và sức mạnh cho con người hôm nay. Các tôn giáo đã và còn tiếp tục diễn đạt những khao khát cao thượng nhất của cõi lòng. Đây quả là những ngôi đền cho con người đến chiêm niệm và nguyện cầu". Quả thực, các tôn giáo ấy đã giúp nắn hình lịch sử và văn hóa của dân tộc chúng ta. Đối thoại với các tôn giáo cho phép Giáo Hội tại Việt Nam khám phá những hạt mầm của Lời Thiên Chúa và chạm đến thực tại sâu xa nhất của dân tộc, đồng thời cũng có thể tìm ra cách sống và diễn đạt xác thực hơn cho đức tin Kitô hữu của chính mình. Vì lẽ, chỉ có một kế hoạch cứu độ, chỉ có một Đấng cứu thế duy nhất là Đức Kitô, chứ không có nhiều chương trình cứu độ, nên cả ba cuộc đối thoại này tạo nên "cuộc đối thoại mang tính sống còn", cuộc đối thoại mang lại ơn cứu độ.

32. Phương pháp đối thoại này đậm rễ trong linh đạo của đối thoại, bắt nguồn từ Mầu nhiệm Nhập thể nơi đó Thiên Chúa đã đến chia sẻ phận người, gặp gỡ và đối thoại với con người, nhờ đó dẫn đưa con người vào hành trình chân lý giải thoát. Đó là linh đạo của *kenosis*, của tự hạ và hủy mình ra không như Đức Kitô (x. *Pl* 2,6-11). Cũng thế, trong cuộc đối thoại tam diện với người nghèo, với các tôn giáo và với văn hóa dân tộc, Giáo Hội tại Việt Nam cần vun trồng thái độ lắng nghe, khiêm tốn và chân thực, chứ không tự mãn hay kiêu căng. Người Kitô hữu Việt Nam luôn xác tín về căn tính của mình, đồng thời khiêm tốn và thành tâm chia sẻ kho tàng đức tin cho anh chị em mình với sự chân thực, đơn sơ, bình an và kiên nhẫn.

33. Chỉ có nhãn quan mới, phương pháp mới mà thôi thì không đủ, nhất thiết phải có những con người mới. Sứ vụ loan báo Tin Mừng cần những tín hữu mới, tức là những Kitô hữu nỗ lực theo đuổi con đường thánh thiện. Các thánh nhân luôn bày tỏ sức hấp dẫn không thể cưỡng lại được của Tin Mừng Đức Kitô. Giáo Hội tại Việt Nam không thể hiện thực được sứ vụ loan báo Tin Mừng nếu không có những Kitô hữu thánh thiện, những người dám "sống tiêu chuẩn cao của Tin Mừng trong đời sống thường nhật". Thật vậy, rõ ràng là "không thể loan báo Tin Mừng cách chân chính, trừ phi các Kitô hữu cũng cố gắng hiển chứng tá đời sống hợp với sứ điệp họ rao giảng".

Trên quê hương này, dân chúng sẽ được thuyết phục do đời sống thánh thiện của các tín hữu hơn là do luận chứng trí tuệ. Với người Việt Nam, đức tin không chỉ đến vì "nghe" rao giảng mà còn vì "thấy" nữa. Để được như thế, chứng tá và hoạt động Kitô hữu phải thấm nhập vào những chiều kích khác nhau của đời sống như gia đình, nghề nghiệp, chính trị.

Vì vậy, như các Giám mục Việt Nam hướng dẫn : "Giáo Hội tại Việt Nam nghĩ đến việc loan báo Tin Mừng trước hết như một sự chia sẻ đời sống, một đời sống như chính Chúa Giêsu đã sống : một đời sống yêu thương mọi người, một tình yêu đi đến cùng, lớn lao đến độ ngài dám hy sinh chính đời mình vì những kẻ ngài yêu mến. Nói cách khác, loan báo Tin Mừng đồng nghĩa với việc trở thành chứng nhân cho Đức Kitô Giêsu qua một đời sống xứng đáng là những môn đệ của ngài. Và dấu chỉ nhờ đó người ta có thể nhận ra người môn đệ là yêu thương anh chị em mình, một tình yêu ưu ái dành cho người nghèo vốn tạo thành đa số của quê hương chúng ta". Nói tóm lại, đó là phương cách của Chúa Giêsu Nhân Lành : BIẾT TỪNG NGƯỜI – KIẾN TẠO TƯƠNG QUAN – HIỂN THÂN PHỤC VỤ SỰ SỐNG CỦA CON NGƯỜI. Đó chính là phương cách để HỘI THÁNH HIỆN DIỆN VÌ LOÀI NGƯỜI, và qua đó, Giáo-Hội-loan-báo-tin-mừng làm lộ hiện hình ảnh sống động của vị Mục Tử Nhân Lành đến để cho con người sống và sống dồi dào.

Lời cầu

Đấng ngự trên trời là Cha chúng ta, ta hãy đem hết tình con thảo mà kêu xin Ngài :

Đ/ Cha hết lòng yêu thương chúng con, xin nhận lời chúng con cầu nguyện.

Nhờ Con Một yêu dấu của Cha, chúng con được trở nên anh em một nhà, xin cho chúng con sống đoàn kết với nhau. Đ/

Xin để các trẻ nhỏ đến với Cha, vì Nước Trời là của những ai giống như chúng. Đ/

Xin nhìn đến các bạn trẻ đang chuẩn bị tương lai, và xin giúp họ cùng nhau xây dựng một thế giới công bằng và huynh đệ. Đ/

Cha muốn chúng con yêu thương cả địch thù, xin hóa cái lòng họ và lòng chúng con nữa. Đ/

Lạy Cha chúng con ở trên trời...

Lạy Chúa, Chúa biết rõ
mọi suy tưởng và mơ ước của con người,
xin đổ tràn Thần Khí để Ngài thanh tẩy
và đổi mới tâm hồn chúng con,
nhờ đó chúng con sẽ xứng đáng ca ngợi
và yêu mến Chúa hết dạ hết lòng.
Nhờ Đức Giêsu-Kitô Con Chúa Chúa chúng con
là Thiên Chúa hằng sống và hiển trị cùng Chúa
trong sự hợp nhất của Chúa Thánh Thần đến muôn đời.

Thánh ca kết thúc.

Ngày VII, thứ bảy 21/11/2009 :

Đào tạo và Giáo dục

Bài hát mở đầu

Đọc Lời Chúa Cl 3,12-15

Trích thư gửi tín hữu Côlôê

Anh em là những người được Thiên Chúa tuyển lựa, hiến thánh và yêu thương. Vì thế, anh em hãy có lòng thương cảm, nhân hậu, khiêm nhu, hiền hoà và nhẫn nại. Hãy chịu đựng và tha thứ cho nhau, nếu trong anh em người này có điều gì phải trách móc người kia. Chúa đã tha thứ cho anh em, thì anh em cũng vậy, anh em phải tha thứ cho nhau. Trên hết mọi đức tính, anh em phải có lòng bác ái: đó là mối dây liên kết tuyệt hảo. Ước gì ơn bình an của Đức Ki-tô điều khiển tâm hồn anh em, vì trong một thân thể duy nhất, anh em đã được kêu gọi đến hưởng ơn bình an đó. Bởi vậy, anh em hãy hết dạ tri ân.

Suy niệm trích Đề cương 35-37

35. Giáo Hội tại Việt Nam muốn quan tâm hơn đến giáo dục để Tin Mừng được lan rộng và thấm sâu vào lòng người. Giáo dục hôm nay liên quan đến tương lai của Giáo Hội và quê hương. Đào tạo và giáo dục chính là chìa khóa có thể mở ra những cánh cửa dẫn tới sự hưng thịnh chân thật của đất nước. Hơn thế nữa, trong một lục địa mà các Kitô hữu chỉ chiếm một thiểu số, giáo dục lại càng cấp thiết hơn nữa, vì không có giáo dục, việc phúc âm hóa các nền văn hóa sẽ không sâu xa. Dù hiện nay Giáo Hội tại Việt Nam vẫn chưa thể đóng góp tích cực hơn vào việc giáo dục học đường, thì cản trở đó không thể làm cho Giáo Hội lãng quên căn tính của mình là giáo dục con người. Thật thế, giáo dục tiên quyết và tối hậu không phải là trao ban kiến thức khoa học hay kỹ thuật, cũng không phải là đào tạo những người thợ cho nền công nghiệp mới. Trước hết và trên hết, giáo dục làm cho một người trở nên người hơn, biết luôn khao khát chân lý và tự do ôn ấp sự thiện cũng như sẵn sàng mở rộng trước màu nhiệm cứu độ và đời sống Giáo Hội. Giáo dục Kitô hữu bao gồm giáo dục ở bình diện văn hóa (phúc âm hóa văn hóa) và ở bình diện đức tin (giáo dục đức tin). Tin Mừng không chỉ có tính cách thông tin, song cốt yếu có năng lực biến đổi và làm cho con người nên người hơn. Giáo Hội tại Việt Nam sẽ tự hào lớn lao khi cống hiến cho quê hương không chỉ những chuyên viên nhưng là những con người có lương tâm nghề nghiệp. Chính những con người lương thiện mới là kho tàng đích thực của

đất nước. Vì thế, phải thực thi "giáo dục bằng phúc âm hóa và phúc âm hóa bằng giáo dục". Chúng ta phải cho thấy là người Kitô hữu tốt lành không hề nghịch lại với việc là người công dân ngay chính và lương thiện.

Theo ánh sáng này, Giáo Hội tại Việt Nam nhất thiết phải tập trung nỗ lực vào việc giáo dục lương tâm. Chính việc giáo dục lương tâm cho tinh tể sẽ phải là trách nhiệm hàng đầu của Giáo hội, dù chưa được cộng tác tích cực vào việc giáo dục học đường. Nhờ một lương tâm chân chính, là đền thờ của Thiên Chúa và ở đó tiếng Chúa luôn vang lên, con người có thể vượt lên những cám dỗ duy vật, khoái lạc và hưởng thụ, và tích cực góp phần xây dựng sự phát triển vững bền của đất nước.

Việc huấn luyện lương tâm trong việc đào tạo linh mục và tu sĩ lại càng cần thiết hơn nữa. Các chủng sinh và tu sĩ trẻ cũng cần phải được đào luyện lương tâm cho ngay thẳng, bén nhạy, phù hợp với tiêu chuẩn của Tin Mừng được đúc kết trong những giáo huấn của Giáo hội. Họ cần đạt được một lương tâm bén nhạy, trong sạch, đầy tràn tình yêu đối với Giáo hội. Chúng ta cần những linh mục và tu sĩ có phẩm chất hơn là chỉ đông đảo về con số. Điều này hiển nhiên mở ra sự cộng tác chặt chẽ giữa mọi thành phần từ gia đình đến giáo xứ tới chủng viện và dòng tu.

36. Cha mẹ là những nhà giáo dục đầu tiên và không thể thay thế trong việc giáo dục con cái. Rõ ràng trách nhiệm của các bậc cha mẹ không chỉ dừng lại ở nỗi lo cơm áo cho gia đình, nhưng trước hết họ được mời gọi để yêu thương và quan tâm chăm sóc, nâng đỡ và bảo ban, nhất là làm gương sáng cho con cái trong cách sống tinh tuyền theo luật Chúa. Đó là điều không thể thiếu trong việc đào tạo lương tâm.

Các linh mục, tu sĩ nam nữ có tầm ảnh hưởng quan trọng trên các thanh thiếu niên đang hình thành nhân cách ở lứa tuổi có nhiều tiềm năng nhưng cũng thật mỏng manh, mong manh. Họ phải nên như những người bạn, người thầy hướng dẫn thanh thiếu niên đi vào cuộc sống. Các linh mục tu sĩ đang ấp ủ một "tấm lòng truyền giáo" hẳn sẽ thấy có rất nhiều điều phải làm cũng như những biến cố mới lộ hiện vượt xa biên giới xứ đạo. Các giáo viên công giáo, các giáo lý viên, các huynh trưởng cũng đóng góp phần tích cực của mình trong việc đào tạo quan trọng và cốt yếu này cho tương lai sáng đẹp của quê hương đất nước. Theo ánh sáng của việc giáo dục lương tâm, họ có thể tìm được ý nghĩa mới mẻ của việc dạy giáo lý, một tác vụ phải vượt lên trên việc dạy thuộc lòng một số công thức tín điều hay kinh bốn, nhưng còn phải rèn luyện, uốn nắn, đào tạo nên những Kitô hữu thực sự. Chúa Giêsu chính là trung tâm và điểm qui chiếu cho những lời giảng dạy của họ để làm cho lương tâm mọi người, đặc biệt là các thiếu nhi, trở nên bén nhạy hơn với đức tin và cuộc sống.

37. Giáo Hội tại Việt Nam hiểu rõ môi trường và khung cảnh giáo dục cũng quan trọng không kém. Môi trường lành mạnh của gia đình và xứ đạo sẽ giúp ích rất nhiều cho việc giáo dục thanh thiếu niên. Một gia đình sống trong sự hiện diện của Thiên Chúa, tích cực yêu thương, tha thứ và phục vụ nhau, trung thành với truyền thống cầu nguyện chung mỗi ngày, đã là nét đẹp truyền thống của các gia đình công giáo Việt Nam, và là một môi trường cần được trân trọng và phát huy đầu nhíp sống hôm nay có nhiều biến đổi. Một xứ đạo lý tưởng như trong sách Công Vụ đã mô tả hẳn sẽ tác động rất nhiều trên giới trẻ (x. Cv 4,32-34). Nhiều người con ưu tú của đất nước cũng như của Giáo Hội tại Việt Nam đã xuất thân từ những môi trường tốt lành như thế.

Một cách cụ thể, giáo xứ cần giúp cho các hội đoàn và các nhóm nhỏ trở thành môi trường hữu ích hơn nữa trong việc sống đạo bằng chia sẻ lời Chúa và cầu nguyện. Cần khuyến khích các hội đoàn không chỉ tụ họp cầu nguyện song còn nâng đỡ nhau trong hoạt động tông đồ và bác ái, làm cho môi trường sinh sống nên tốt đẹp hơn. Gia đình và các hội đoàn trong giáo xứ phải cộng tác với nhau hơn nữa để tạo nên những môi trường học tập lành mạnh cả về văn hóa lẫn các nhân đức. Nhờ đó, các thanh thiếu niên có thể gặp được những nhóm bạn tốt và giúp nhau nên tốt hơn, vì "gần mực thì đen, gần đèn thì sáng".

Lời cầu

Thiên Chúa hằng thương nhận lời kẻ khốn khổ nài van và ban ơn cho người đói khát được no đầy. Ta hãy chúc tụng Ngài và tin tưởng cầu xin :

Đ/ *Lạy Cha, xin tỏ lòng nhân hậu với chúng con.*

Chúa là Cha vô cùng nhân ái, xin đủ lòng thương những anh em trong Hội Thánh đang đau khổ, và dạy cho họ biết nhìn lên Đức Kitô, Đấng hiến mình làm của lễ hy sinh trên thập giá. Đ/

Xin giải thoát những ai bị giam cầm, ban ánh sáng cho người mù, bảo vệ những người cô thế cô thân và thúc đẩy chúng con ủi an nâng đỡ những người bất hạnh. Đ/

Xin cho chúng con được sáng suốt và mạnh mẽ, hầu đối phó với mưu thâm chước độc của ác thần. Đ/

Xin cho những người tội lỗi được trở về cùng Chúa, và biết ăn năn sám hối, hầu được ơn cứu độ. Đ/

Lạy Cha chúng con ở trên trời...

Lạy Chúa, Chúa đã quy tụ chúng con lại để chúng con cùng nhau tìm ý Chúa ;
xin khơi dây trong lòng chúng con niềm khát vọng đi tìm sự thật ;
xin dẫn chúng con đi trong ánh sáng của Chúa
và giúp chúng con sống trong tinh thần yêu chuộng hòa bình,
và một khi chúng con biết được điều Chúa đòi hỏi,
xin cho chúng con một lòng một ý và mau mắn thi hành.
Nhờ Đức Giêsu-Kitô Con Chúa Chúa chúng con
là Thiên Chúa hằng sống và hiển trị cùng Chúa
trong sự hợp nhất của Chúa Thánh Thần đến muôn đời.

Thánh ca kết thúc.

Ngày VIII, chúa nhật 22/11/2009 :

Giáo Hội Việt Nam hướng về ngày mai

Bài hát mở đầu

Đọc Lời Chúa 1Cr 12,31 – 13,8a

Trích thư thứ nhất gửi tín hữu Côrintô

Trong các ân huệ của Thiên Chúa, anh em cứ tha thiết tìm những ơn cao trọng nhất. Nhưng đây tôi xin chỉ cho anh em con đường trở vượt hơn cả. Giả như tôi có nói được các thứ tiếng của loài người và của các thiên thần đi nữa, mà không có đức mến, thì tôi cũng chẳng khác gì thanh la phèng phèng, chũm choẹ xoang xoảng. Giả như tôi được ơn nói tiên tri, và được biết hết mọi điều bí nhiệm, mọi lẽ cao siêu, hay có được tất cả đức tin đến chuyển núi dời non, mà không có đức mến, thì tôi cũng chẳng là gì. Giả như tôi có đem hết gia tài cơ nghiệp mà bố thí, hay nộp cả thân xác tôi để chịu thiêu đốt, mà không có đức mến, thì cũng chẳng ích gì cho tôi. Đức mến thì nhẫn nhục, hiền hậu, không ghen tương, không vênh vang, không tự đắc, không làm điều bất chính, không tìm tư lợi, không nóng giận, không nuôi hận thù, không mừng khi thấy sự gian ác, nhưng vui khi thấy điều chân thật. Đức mến tha thứ tất cả, tin tưởng tất cả, hy vọng tất cả, chịu đựng tất cả. Đức mến không bao giờ mất được...

Suy niệm trích Đê cương 38-40

38. Giáo Hội tại Việt Nam cần đẩy mạnh hơn nữa việc đào tạo anh chị em giáo dân. Giáo Hội tại Việt Nam cần những giáo dân nhiệt tình dành cho Đức Kitô và Giáo Hội Ngài, vì có những nơi chốn và lãnh vực mà chỉ anh chị em giáo dân mới có thể có mặt và hoạt động, và chỉ nhờ họ Giáo Hội mới hiện diện được mà thôi. Giáo Hội tại Việt Nam cần làm cho chỗ đứng của giáo dân được đề cao hơn nữa như Tông huấn *Christifideles laici* mong đợi. Chính các Giám mục Việt Nam cũng đã nhận ra nhu cầu khẩn thiết này : "Có một sự mâu thuẫn nội tại nào đó trong chính công việc loan báo Tin Mừng. Một đảng Giáo Hội dường như tăng trưởng nhanh, nhất là trước năm 1975 và sau khi nền kinh tế được mở cửa vào cuối thập niên 1980 : có một sự gia tăng trong việc xây cất, buôn bán giao dịch đủ loại, các

nhà thờ, đèn đài, xe cộ, những trang thiết bị hiện đại cũng gia tăng. Trong khi đó, các tác nhân rao giảng Tin Mừng lại có một trình độ rất giới hạn trong hiểu biết về tín lý, một kết quả còn rất nhiều thiếu sót của việc học tập giáo lý. Tình trạng này xảy ra không chỉ nơi những giáo lý viên không chuyên nghiệp trong các giáo xứ mà còn cả trong một số chủng viện và nhà tập". Vì thế, Giáo Hội tại Việt Nam cần đẩy mạnh việc đào tạo thần học và giáo lý cho giáo dân cũng như quan tâm hơn nữa đến việc đào tạo giáo lý viên qua các trung tâm mục vụ của các giáo phận.

Nhận định trên còn giúp chúng ta nhận ra tầm quan trọng đặc biệt của việc thường huấn cho các linh mục, bởi lẽ sống ơn gọi rất cụ thể cũng có nghĩa là để mình được đào tạo và tự đào tạo: đào tạo liên tục để bước theo Đức Kitô và Tin Mừng Ngài cách trung kiên hơn mỗi ngày. Việc thường huấn sẽ giúp cho các linh mục có thể đáp ứng các nhu cầu mục vụ đa dạng cũng như có thể bắt kịp được những trào lưu tư tưởng trong một thế giới luôn biến đổi.

39. Đời sống gia đình tại Việt Nam đang trải qua nhiều biến đổi. Mô hình truyền thống về gia đình đang lỏng lẻo dần. Mỗi tương quan giữa cha mẹ và con cái có nguy cơ rạn nứt ; sự chung thủy trong hôn nhân bị đe dọa ; số ly dị đang lớn dần cũng như nạn phá thai đang đến mức báo động ngay giữa các Kitô hữu ; trào lưu sống thử cũng đã có mặt giữa các bạn trẻ Công giáo. Trước những tiêu cực đó, cần nhấn mạnh rằng hôn nhân là một ơn gọi và các Kitô hữu trong bậc sống ấy hoàn toàn có thể đạt tới sự thánh thiện cao độ của đức ái trọn lành. Giáo Hội vẫn minh định gia đình là Giáo Hội tại gia và là nền tảng của Giáo Hội và xã hội. Hơn nữa, gia đình còn là chiếc nôi và trường dạy sự hiệp thông. Vì thế, Giáo Hội tại Việt Nam mong muốn các chủ chăn giúp các gia đình trẻ bằng một nền giáo lý tiền hôn nhân vững chắc và hợp thời cũng như vận dụng các sáng kiến cho mục vụ hậu hôn nhân. Nhờ đó, các gia đình trẻ có thể vượt thắng các khó khăn và trở nên chói sáng nhờ chứng từ đức ái và sự chung thủy. Tuy nhiên, vì đời sống gia đình là một ơn gọi, nên gia đình sẽ không thể canh tân được nếu không dựa trên cầu nguyện, vì "không có Thầy, các con chẳng làm được gì" (Ga 15,5).

40. Đức Bênêđictô XVI xác quyết thật rõ ràng hoạt động bác ái là trách vụ thiết yếu của Giáo Hội. Giáo Hội đang đồng hành với một thế giới còn đầy đau thương. Ngài cho thấy tầm quan trọng của việc thực hành đức ái của Giáo Hội : "Trải qua năm tháng, với sự tăng trưởng dần dần của Giáo Hội, việc thực thi bác ái được xác nhận như một lĩnh vực căn bản cùng với việc ban phát các bí tích và việc rao giảng Lời Chúa: việc thực thi bác ái đối với các quả phụ và trẻ mồ côi, với các tù nhân, bệnh nhân và người túng thiếu dưới mọi hình thức, thuộc về bản chất của Giáo Hội cũng y như việc phục vụ bí tích và rao giảng Tin Mừng. Giáo Hội không thể chệnh mảng trong việc thực thi bác ái cũng như không thể chệnh mảng với bí tích và Lời Chúa". Trong dòng lịch sử dân tộc, Giáo Hội tại Việt Nam bằng nhiều cách trong những thời gian khác nhau đã góp phần tích cực vào việc chăm sóc, an ủi những kẻ bất hạnh nhất, bị bỏ rơi và bị gạt ra bên lề xã hội. Dù vậy, Giáo Hội tại Việt Nam vẫn còn nhiều điều để làm trong lãnh vực này. Chúng ta cần suy nghĩ để các hoạt động bác ái này không còn mang tính chất riêng lẻ và của từng cá nhân hay từng giáo phận, nhưng được điều hành chung trong toàn thể Giáo Hội tại Việt Nam. Nhất là, chúng ta cần suy nghĩ để làm sao bác ái, vốn là một nhiệm vụ không thể bỏ qua của Giáo Hội, được thực thi với tấm lòng của Thiên Chúa, với tình yêu mỗi ngày một ân cần hơn, vì người nghèo cần được yêu thương trước cả khi cần một nhu cầu vật chất. Ta có thể nói nếu Giáo Hội là cộng đoàn bác ái, thì hoạt động bác ái là một việc phục vụ thiêng liêng, chứ không chỉ là công việc thuần túy kỹ thuật là phân phát vật chất.

Lời cầu

Chúa Giêsu đã chạnh lòng thương những người nghèo khổ và đã thực hiện bao việc lạ lùng để giúp họ. Vì thế, chúng ta hãy tin tưởng nài van :

Đ/ *Xin tỏ tình thương của Chúa cho chúng con.*

Lạy Chúa, chúng con nhìn nhận rằng : những ơn lành chúng con đã nhận được là do lòng nhân hậu Chúa, xin đừng để những ơn đó thành vô hiệu, nhưng nở hoa trái trong tâm hồn. Đ/

Chúa là ánh sáng, là ơn cứu độ muôn dân, xin gìn giữ các chứng nhân Chúa đã sai đi khắp hoàn cầu, xin cho lòng họ cháy bừng lửa Thánh Linh. Đ/

Xin cho mọi người biết góp công xây dựng một thế giới xứng hợp với nhân phẩm, xin Chúa dìu dắt, để họ sẵn sàng đáp ứng những đòi hỏi khẩn cấp của thời đại này. Đ/

Xin cho những người nghèo đói, bệnh tật và cô đơn, nhờ máu nhiệm Chúa đã làm người được nâng đỡ về tinh thần cũng như vật chất. Đ/

Lạy Cha chúng con ở trên trời...

Lạy Chúa, Chúa đã muốn cho Tin Mừng thành năm men làm cho cả khối bột dậy lên giữa lòng thế giới ; xin đưa mắt nhìn xem tất cả những ai đang sống giữa cảnh đời huyên náo nhưng lòng vẫn thiết tha đáp lại ơn gọi làm kitô-hữu ; xin cho tâm hồn họ luôn được Thần Khí Đức Kitô thiêu đốt, để họ vừa chu toàn bổn phận người công dân vừa tích cực mở mang Nước Chúa. Nhờ Đức Giêsu-Kitô Con Chúa Chúa chúng con là Thiên Chúa hằng sống và hiển trị cùng Chúa trong sự hợp nhất của Chúa Thánh Thần đến muôn đời.

Thánh ca kết thúc.

Ngày IX, thứ hai 23/11/2009 :

Cùng các Thánh Tử Đạo Việt Nam, hướng về Đức Trinh Nữ

Bài hát mở đầu

Đọc Lời Chúa 1Pr 3,14-17

Trích thư thứ nhất của Thánh Phêrô

Mà nếu anh em chịu khổ vì sống công chính, thì anh em thật có phúc! Đừng sợ những kẻ làm hại anh em và đừng xao xuyên. Đức Ki-tô là Đấng Thánh, hãy tôn Người làm Chúa ngự trị trong lòng anh em. Hãy luôn luôn sẵn sàng trả lời cho bất cứ ai chất vấn về niềm hy vọng của anh em. Nhưng phải trả lời cách hiền hoà và với sự kính trọng. Hãy giữ lương tâm ngay thẳng, khiến những kẻ phi báng anh em vì anh em ăn ở ngay thẳng trong Đức Ki-tô, thì chính họ phải xấu hổ vì những điều họ vu khống, bởi lẽ thà chịu khổ vì làm việc lành, nếu đó là ý của Thiên Chúa, còn hơn là vì làm điều ác.

Suy niệm trích Đề cương 44

44. Để tóm kết những suy tư mang tính mục vụ cho một giai đoạn mới, Giáo hội tại Việt Nam nhìn lên Đức Nữ Trinh để thấy được khuôn mẫu và lối đường cho mình tiến bước. Trên hết mọi bài học, với lời "fiat" tuyệt vời, Mẹ dạy cho Giáo hội tại Việt Nam biết để cho thánh ý Thiên Chúa được thể hiện trong mọi sự, phải luôn kết hợp với tình yêu Thiên Chúa trong niềm tri ân, để cho linh hồn nhảy mừng trong Chúa là Đấng Cứu độ, Đấng đã làm bao điều trọng đại vì yêu thương dân tộc Việt Nam này.

Khi ghi nhớ để suy đi nghĩ lại trong lòng những gì Thiên Chúa đã thực hiện trong tình yêu dành cho loài người, Mẹ dạy cho Giáo hội tại Việt Nam phải hiểu máu nhiệm không bằng suy luận nhưng bằng cảm nghiệm của cả con người. Dưới chân Thánh Giá, Mẹ dẫn đưa Giáo Hội tại Việt Nam vào đến tận thâm cung của máu nhiệm Tình yêu Thiên Chúa, Tình yêu đã khai sinh Giáo Hội từ cạnh sườn Đấng chịu đóng đinh.

Tham dự sâu xa vào máu nhiệm Con Chúa nhập thể, Đức Maria cũng thật sự liên đới với cả nhân loại, thấu hiểu những khát vọng thâm sâu nhất của họ, và rộng tay cứu giúp. Tại tiệc cưới Cana, Mẹ dạy cho chúng ta biết liên đới với nhân loại như thế nào : bèn nhạy trước nhu cầu của những người chung quanh, cách riêng những người đang gặp khó khăn. Không chỉ nhận ra, Mẹ còn giúp họ thoát khỏi

những bế tắc và đem lại niềm vui, hạnh phúc cho tất cả mọi người. Như thế, Mẹ dạy cho Giáo hội tại Việt Nam ý nghĩa sâu xa và chân thật của hiệp thông và tham gia.

Ngày lễ Ngũ Tuần, trong sức mạnh tuôn tràn của Thánh Thần, Mẹ đã cùng các môn đệ mở tung cánh cửa phòng Tiệc ly để khởi đầu cho sứ vụ loan báo Tin Mừng. Mẹ muốn Giáo Hội tại Việt Nam hiểu rằng Nước Trời, Vương quốc của Tình yêu, không bao giờ có biên giới, và Thánh Thần sẽ đưa Giáo Hội đến mọi dân mọi nước để qui tụ con cái Thiên Chúa từ khắp thế giới về trong gia đình của Chúa Kitô. Tấm lòng nhân hậu của Mẹ La Vang dành cho đoàn con đất Việt không phân biệt lương giáo, đang dạy cho Giáo hội biết quảng đại chia sẻ cho mọi người dân Việt hồng ân đức tin, và nhiệt tâm loan báo Đức Kitô là Đấng Cứu độ duy nhất của loài người. Như thế, trong cuộc lữ hành tiến về quê trời, Mẹ dạy cho chúng ta cách thức đồng hành với mọi người dù xa lạ trong niềm tin nhưng lại thật gần trong đức ái.

Hơn ai hết, Mẹ Maria hiểu rõ thế nào là niềm tin vào Thiên Chúa, Đấng sẽ thực hiện những gì Ngài đã nói, và thế nào là nỗi đau khi lữ hành đêm thâu tâm hồn. Vì thế, Mẹ muốn thông truyền cho chúng ta sự can đảm của đức tin, sự bất khuất của lòng khiêm nhường tin thác vào quyền năng Thiên Chúa. Mẹ dạy cho Giáo Hội tại Việt Nam luôn hát bài Magnificat, bài ca mang đến sức mạnh và can đảm trên đường lữ hành.

Là Nữ Trinh hồn xác lên trời, Đức Maria đã nên bảo chứng cho niềm trông cậy vững vàng của Giáo Hội tại Việt Nam đang tiến bước trong nỗi khát vọng hướng về trời cao. Mẹ dạy cho các tín hữu rằng những lao nhọc và ngay cả đau khổ vì Đức Kitô sẽ mang lại cho ta vinh quang của con cái Thiên Chúa. Cuộc đời Mẹ bày tỏ Đức Cây không bao giờ làm chúng ta phải thất vọng.

Các Thánh Tử Đạo tại Việt Nam đã không ngừng chiêm ngắm Mẹ Maria và học từ nơi Mẹ những bài học căn bản cho hành trình ơn gọi và sứ mạng người Kitô hữu. Theo gương Mẹ Maria, các ngài đã đáp trả tình yêu Thiên Chúa bằng tiếng "xin vâng" của đức tin, một niềm tin đơn sơ tin thác được thể hiện trong những bồn phận nhỏ bé hằng ngày, nhưng cũng là một niềm tin thật mãnh liệt đến độ thúc đẩy các ngài sẵn sàng hiệp thông với máu nhiệm Thánh giá qua những khổ đau, bắt bớ, tù đày và kể cả phải hiến dâng mạng sống. Chính vì thế, các ngài đã trở nên những chứng nhân sáng ngời của niềm hi vọng Kitô giáo, và máu các ngài đổ ra đã trở nên hạt giống làm nảy sinh mùa lúa phong phú trên quê hương thân yêu này.

Cùng với các ngài, Giáo Hội tại Việt Nam tin tưởng vào tấm lòng từ mẫu dịu hiền của Mẹ La Vang. Chúng ta phó dâng cho Mẹ tất cả những dự định và đường hướng được đề ra trong Năm Thánh vì hạnh phúc tròn đầy của con dân Nước Việt. Có Mẹ nâng đỡ, chúng ta tin tưởng đáp trả tiếng Chúa mời gọi. Nhờ Mẹ dẫn dắt, chúng ta chắc chắn đến được với Chúa Kitô. Có Mẹ cùng đi, chúng ta đem Chúa đến cho mọi người.

Trong thời điểm ân sủng này, giữa bao thách đố, cùng với Thánh Thần, Giáo Hội tại Việt Nam, với cõi lòng hớn hớn và niềm khao khát đi tới sự thánh thiện của Tin Mừng, thốt lên lời khẩn xin : "Maranatha, Lạy Chúa Giêsu, xin ngự đến" (Kh 22,2).

Lời cầu

Chúng ta hãy chúc tụng Thiên Chúa là Đấng đã mặc khải Nước Trời cho những người bé mọn :

Đ/ *Chúa đối xử thân tình với chúng con, chúng con chúc tụng Chúa.*

Chúa mời gọi chúng con sống tinh thần nghèo khó, Chúa ban đất hứa làm gia nghiệp cho những kẻ hiền hòa. Đ/

Chúa ủi an những kẻ lo phiền sầu khổ, Chúa cho kẻ khao khát sống cuộc đời chính trực được thỏa chí toại lòng. Đ/

Chúa xót thương những người biết xót thương kẻ khác, Chúa cho những kẻ có lương tâm trong sạch được nhìn thấy Chúa. Đ/

Chúa gọi những ai xây dựng là con cái Chúa, Chúa ban Nước Trời cho những ai bị ngược đãi vì chính đạo. Đ/

Lạy Cha chúng on ở trên trời...

Lạy Thiên Chúa là Cha nhân từ,
Con Một Chúa khi chịu khổ hình thập giá
đã đặt thân máu Người làm hiến máu chúng con ;
nhờ Thánh Mẫu đem hết tình yêu mến
mà cộng tác với Chúa Con trong công trình cứu độ,
xin cho Hội Thánh được thêm nhiều con cái từ khắp muôn dân
và mừng vui vì đàn con ngày càng thêm thánh thiện.
Nhờ Đức Giêsu-Kitô Con Chúa Chúa chúng con ...

Thánh ca kết thúc.

Ý nghĩa Logo Năm Thánh 2010

Logo Năm Thánh 2010 bao gồm ba vòng tròn ôm gọn hình Chim Bồ Câu và hình Con Thuyền lướt sóng ở những vị trí có thể có thể nối kết lại như một bản đồ Việt Nam và hai hàng chữ vòng quanh muốn diễn tả một niềm vui tròn đầy.

Ba vòng tròn xanh đỏ vàng tiếp giáp nhau, hình dung ba Giáo tỉnh Hà Nội, Huế, Sài Gòn có mặt với nhau từ ngày Đức Giáo Hoàng Gioan XXIII thiết lập Hàng Giáo phẩm Việt Nam 50 năm trước. Biểu tượng hòa theo lời kinh Năm Thánh 2010: *"Cha đã sai Con Một xuống thế làm người, chia sẻ thân phận yếu hèn của chúng con, xả thân loan báo Tin Mừng Cứu Độ"*.

Ba vòng tròn vàng, đỏ, xanh cũng gợi nhớ màu vàng của lòng tin, màu đỏ tình yêu và màu xanh đức hy vọng: *"Lạy Cha, xin thắp sáng ngọn lửa tin cậy mẫn trong lòng chúng con, để chúng con noi gương các vị chứng nhân đức tin, biết cứng cố và lưu truyền gia sản đức tin cho các thế hệ tương lai"* (Kinh Năm Thánh 2010).

Ba vòng tròn lớn dần lên như những quầng sáng phát ra từ cây thánh giá màu vàng đậm là nguồn sáng, làm sáng ý: *"Con Một Chúa xả thân loan báo Tin Mừng Cứu Độ"* (Kinh Năm Thánh 2010).

Cánh chim câu trắng từ trời rải cánh, sà xuống con thuyền với đôi cánh buồm no gió đang lướt sóng gợi ý: Chúa Thánh Thần xuống đổ tràn ơn sủng cho Hàng Giáo phẩm Việt Nam đang dìu dắt Dân Chúa đi theo hướng đường của Đức Kitô. Biểu tượng hòa với lời kinh: *"Xin Cha dùng ơn Thánh Thần soi sáng dẫn dắt chúng con bước theo Chúa Giêsu loan Tin Mừng Cứu Độ"* (Kinh Năm Thánh 2010).

Hai hàng chữ chạy vòng quanh các biểu tượng nhắc nhớ Năm Thánh 2010, kỷ niệm 50 năm thiết lập Hàng Giáo phẩm Việt Nam là năm hồng ân cho toàn Giáo Hội Việt Nam và cho cả quê hương đất nước này.

UB Văn Hóa / HĐGMVN